

[Christmas Møller.]

den højtærede Statsminister vilde have sagt det, han sagde — men det er jo ogsaa ligegyldigt. (*Statsministeren* [Stauning]: Ja, fuldkommen!). Ja, det er fuldkommen ligegyldigt, hvad den højtærede Statsminister mener derom; jeg taler, som jeg ønsker at tale, og jeg vil sige til den højtærede Statsminister, at han i Stedet for de Bemærkninger, han fremsatte, skulde have svaret paa mit Spørgsmaal. Der er jo ingen, der vil bestride, at der her skal forhandles om, hvad Regeringen foreslaar, at de Sager, som Regeringen fremsætter for det høje Ting til Behandling, skal der tales om og forhandles om. Nej, det, jeg spurgte den højtærede Statsminister om, var dette: Skal den Sammenkædning, som ødelagde alt Arbejde i Slutningen af forrige Samling, gentages, eller skal den det ikke? Svar, højtærede Statsminister, ja eller nej.

Aksel Larsen: Der hersker forhaabentlig ikke Tvivl om, at vi agter at stemme imod den af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Vi kan ikke gaa med til at give Regeringen et Mistillidsvotum, fordi den ikke har gennemført en Række prisforydrende Foranstaltninger, der endda ikke, selv om de var blevet gennemført op til 100 pCt., væsentlig vilde have hjulpet Landbruget.

Hvad angaar det ærede Medlems øvrige Udtalelser, er det ikke tilstrækkeligt at henvise til, at Det konservative Folkeparti i Løbet af det sidste Aar har stillet forskellige Forslag. Det, det drejer sig om, er den Politik, som det ærede Medlem giver Udtryk for, naar han Gang paa Gang i sine Taler — her saavel som ude i Landet — siger: Det er Regeringen, der maa have Ansvar, vi afventer Forslag fra Regeringens Side o. s. v., o. s. v. Hvis man læser den konservative Presse, faar man det samme at vide. Det, det gælder om for Det konservative Folkeparti nu, er at tage en valg-taktisk Stilling og saa overlade Ansvar til Regeringen: den maa om, om den vil fremsætte og gennemføre Forslag eller ej, men dens bliver Ansvar.

Jeg kan yderligere sige, at det hjælper heller ikke at henvise til visse enkelte tidligere fremsatte Forslag, naar det ærede Medlem og hans Parti ikke kan overtage nogen som helst Garanti for, at disse Forslags Gennemførelse hjælper paa Krisen — og det ved det ærede Medlem, at det gør de ikke. De vil skærpe Krisen for Flertallet af

Befolkningen og maaske gavne nogle enkelte, de store Landbrugere, de store Arbejdsgivere o. s. v. Men det har altsaa ikke noget at gøre med en almindelig Krisepolitik, og det er berettiget at bruge den Karakteristik af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Politik, som jeg her har brugt, og som for øvrigt alle, der har fulgt den, ved er rigtig.

Til den ærede Ordfører for Retsforbundet, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), har jeg kun den Bemærkning, at Retsforbundet øjensynlig som sædvanlig er kommet i Klemme mellem sine egne mærkværdige og umulige saakaldte Principper og Hensynet til den almindelige sunde Fornuft og Retsforbundets Vælgere, for ellers vilde det ærede Medlem ganske sikkert ikke have nøjedes med at fortælle, at han er Modstander af de Konservatives Paastand paa Overgang til Dagsordenen; saa vilde han ogsaa have fortalt, hvilken Indstilling Retsforbundet har overfor Det kommunistiske Partis Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og hvilken Politik Retsforbundet agter at foreslaa.

Derpaa til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag. Vi har aldrig ønsket at faa de her i Salen tilstedeværende Medlemmer af Partiet Venstre til at hoppe paa Limpinden. Nej, Vorherre bevares. Vi regner ikke med, at det skal ske, og det er vi ikke ude at fiske efter. Det, vi har Interesse for, er bl. a. en Del af Venstres Vælgere, i og for sig ikke fordi vi ønsker at fiske dem som Vælgere, men fordi vi ønsker at vinde dem som Tilhængere af en Krisepolitik, som bevidst tager Sigte paa at gavne den arbejdende Befolkning og lægge Byrderne ved Kriselovgivning paa Overklassen. Og jeg tror, at der selv i ledende Venstre-Kredse er en ikke ringe Frygt i den Retning; ellers vilde man vel ikke saa systematisk forsøge paa at fortie netop de Forslag vedrørende Landbruget, som vi har gjort os til Talsmænd for her i Rigsdagen.

Hvad angaar Henvisningen til Bønderne i Sovjetunionen: Jeg kan godt forstaa, at det naturligvis maa gøre en ledende Venstremand som det ærede Medlem Hr. Krag ondt, at han maa blive hjerteblød ved Tanken om, hvad der er sket for Bønderne i Sovjetunionen, hvor Bønderne fik Hjælp og ved Revolutionen blev befriet for samtlige deres Gældsforpligtelser. (*Krag:* De blev befriet for det hele, Livet ogsaa!). Jeg gratulerer Venstre til deres Bører, det ærede Medlem Hr. Krag, som vil hævde, at Ruslands 116 Millioner Bønder er døde og ikke eksisterer i Dag. Nej, den kommer man billedlig talt til at